

af Vand, mere frugtbare og regnede til Høslet, hvad de ikke tidligere have været. Dette Foretagende vil altsaa nok bringe sine gode Frugter, endog over Forventning. Men der er, som sagt, endnu en Del tilbage at gøre, blandt andet at faa den Sandbarre, som ligger uden for Afløbet i Fjorden, gennemgravet. Vi ere derfor taknemmelige for, at dette Forslag er kommet frem. Men der næres dog ogsaa Frygt for, at, naar der nu anskaffes en ny Sandpumper ned til Ringkøbing Fjord, saa skulde det store Spørgsmaal, der er fremme, om en ny Gennemgravning i alt Fald for en Tid være løst. Det haaber jeg dog ikke er Ministerens Mening, og det nærer jeg heller ikke nogen Frygt for. Dersom det var det, vilde vi rigtig nok ikke være saa glade for Sandpumpere, thi saa maatte vi hellere vente en lille Smule og lade det gaa under de nuværende Forhold, end det skulde blive en Udskydning af Spørgsmaalet. Dette Spørgsmaal skal jeg ikke komme videre ind paa at omtale under denne Behandling. Jeg antager, at der længere henne i Samlingen mulig bliver Anledning til at drage den Sag frem.

Med Hensyn til en anden Post under samme Paragraf af Finansloven, nemlig en lille Bevilling paa 5,600 Kr. til Høfdepæle ved Ringkøbing Fjord, er der rettet flere Forespørgsler til mig om, hvad det er for Høfdepæle, og hvor de skulle sættes. Der staar: „ud for Ringkøbing Fjord“, men der er gaaet Rygter om, at det er en Sikring af det nuværende Udløb. Jeg vil derfor gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister, hvad der forstaaes derved, saa at der kunde blive noget større Klarhed derover. Det vilde have ikke saa ringe Betydning for Befolkningen derovre, at den kunde faa at vide, hvad der egentlig menes dermed.

Det var egentlig for at gøre disse to korte Bemærkninger over for den højtærede Trafikminister, jeg har taget Ordet. Da jeg nu har Ordet, kunde jeg finde Anledning til at gøre en lille Bemærkning i Anledning af den Tale, som vi nu hørte af det ærede Medlem for Sorø Amts 5te Valgkreds (L. Jensen), og som særlig drejede sig om Spørgsmaal vedrørende Krigsministeriet. Han fremførte adskillige Eksempler paa de Tilløb, som den højtærede Krigsminister i den Tid, han har siddet i Regeringen, har gjort til Foranstaltninger over for de unges Uddannelse, Opdragelse og Velfærd, som staa under

ham. Et Spørgsmaal, som jeg troede var kommet frem samtidig, er det Cirkulære, som i Fjor Vinter udgik fra den højtærede Krigsminister, angaaende Forholdene, eller rettere sagt, Aanden i Hæren. Jeg tror ikke, at jeg overdriver ved at sige, at denne Skrivelse eller Dagsbefaling — hvad man vil kalde den — har vakt en stor Glæde ude i Landet og har, om jeg saa maa sige, gjort Ministeren svært populær. Vi vide jo godt, især de af os, som selv have været i Soldatertrøjen, hvorledes Aanden i Hæren er, og Befolkningen er meget glad ved, at der dog er blevet taget lidt fat paa Forbedring paa dette Omraade. Det er et Bidrag til at bringe Eder, Banden og Skælden og ogsaa Hug og Stød til at forsvinde. Befalingsmændene maatte ganske vist ikke slaa, men et er at slaa, et andet at støde paa en nem Maade. Fra min Soldatertid erindrers jeg, at der var mange Maader, hvorpaa de uden egentlig at slaa, kunde gøre det temmelig ubehageligt for Soldaterne. Jeg kendte en Underofficer, en Gymnastiklærer, han var saa udmærket til at rette os Rekrutter op, og han var næsten altid i det heldige Tilfælde at gaa med en Nøgle i Haanden, og naar vi saa skulde have Hovedet op, var det altid ved at faa denne Nøgle op under Hagen. Jeg husker, at den huiede os ikke. Maa det være mig tilladt her at udtale, at jeg har talt med mange Soldater, som enstemmig have udtalt, at Frygten hos deres overordnede for at gaa frem ad den gamle Vej er nu ved at lægge sig. Der er nemlig ikke blevet noget videre gjort i saadanne Tilfælde, og det er sørgeligt nok, men det bliver vist ikke rigtig godt, inden nogen kommer til at bløde derfor. Men naturligvis er det ikke nær saaledes, som før Dagsbefalingen gik ud. Jeg maa tillade mig at henlede den højtærede Krigsministers Opmærksomhed paa denne Sag.

Formanden: Jeg skal afbryde Forhandlingen for i Dag.

Fra Landstingets Formand har jeg modtaget Meddelelse om, at Landstinget i sit Møde i Dag har valgt de Herrer Landstingsmand, Kontreadmiral Carstensen og Folketingsmand M. Madsen til lønede Revisorer for Statsregnskabet for Finansaaret 1901—02. Jeg skal tilføje, at ogsaa for Folketingets Vedkommende vil der være at foretage Valg af to lønede Revisorer for det nævnte Statsregnskab, og at dette Valg vil finde Sted i en nær Fremtid.